

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Елхово, 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛХОВО, IV -ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Доротея П. Янкова

при участието на секретаря Т А В
като разгледа докладваното от Доротея П. Янкова Административно наказателно дело № 20212310200577 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по раздел V на глава трета от ЗАНН.

Обжалвано е по жалба на Д. П. Ш., ЕГН ***** от гр.Бургас, ул. „Ц А" №62, срещу Наказателно постановление /НП/№ 226 от 26.10.2021 г.на Началника на РУ Елхово към ОДМВР Ямбол Г В, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 500.00 лева на основание чл.190, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/ за извършено административно нарушение по чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ, за това, че на 03.10.2021г. около 07:40 часа в с. М.Шарково, ул. „Д Б", след като е получил разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № ***, валидно до 08.02.2022г., изд. от 01 РУ Бургас, пренася личното си оръжие марка „Байкал", к.12, № ***, без същото да е поставено в калъф.

С жалбата се иска отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно, необосновано и неправилно, като издадено в противоречие с материалноправните разпоредби и процесуалните правила, довели до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя.

Процесуалноправната незаконосъобразност на НП се обосновава с доводи за допуснати нарушения на чл.42, т.4 от ЗАНН и чл. 57, ал.1, т.5 от ЗАНН - липса на точно и подробно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателства които потвърждават извършване на нарушението, както и с противоречие между АУАН и НП относно мястото на извършване на нарушението.

Жалбоподателя оспорва изложената в АУАН и НП фактическата обстановка. Твърди, че на 03.10.2021г. се е намирал в село М Ш и е имал намерение да се насочи към ловище в близост, тъй като се бил подготвил за лов, поради което е пренасял личното си оръжие марка „Байкал", к.12, № ***, за което притежава надлежно разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие, като оръжието е било без поставени в него боеприпаси и със заключен спусък, съгласно изискването на разпоредбата на чл.96, ал.4 от

ЗОВВВПИ, и не е създавал предпоставки за опасност.

В случай на положителен извод за извършено нарушение се иска съдът да извърши преценка с оглед приложението на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява, не се явява и процесуалния му пълномощник - адв. Р А К от АК – Бургас. Не ангажира доказателства.

Въззиваемата страна ОДМВР – Ямбол, редовно призована не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

РП-Ямбол, ТО Елхово, редовно призовани, не изпращат представител в съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

На 03.10.2021 година свидетелят З.С. на длъжност "мл. полицейски инспектор" в Служба "КОС" и свидетелите А.А. – ст.специалист - горски инспектор в РДГ – Сливен и Г.П. – специалист в РДГ – Сливен, в изпълнение на служебните си задължения извършвали по график съвместна проверка по спазване разпоредбите на ЗОВВВПИ и ЗЛОД на територията община Болярово. Около 07.40 часа пристигнали в с. М Ш, община Болярово. По същото време в центъра на селото, на ул.„Д Б", имало събрани ловци, между които и три лица, едното от които жалбоподателя Д.Ш., които пренасяли личното си оръжие без да е поставено в калъф.

При извършената проверка на жалбоподателя Д.Ш. установили, че същият пренася личното си дългоцевно ловно оръжие - ловна пушка, марка „Байкал", к.12, № *** на рамо, без калъф и без поставен на същото заключващ механизъм в нарушение на изискванията на чл. 96, ал.4 от ЗОВВВПИ.

Свидетеля З.С. изискал от Ш. да му представи документ за самоличност и разрешително за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси за тях. Жалбоподателя представил исканите документи. При извършената проверка на същите се установило, че последния има разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси на носеното от него оръжие - марка „Байкал", к.12, № *** и същото е валидно към момента на проверката.

За констатираното при проверката нарушение свидетеля З.С. съставил на място срещу жалбоподателя в негово присъствие и в присъствието на свидетелите А. и П. АУАН № 226/03.10.2022 година, за това на 03.10.2021 година около 07.40 часа в с.М Ш, на ул. „Д Б“, Ш., след като е получил разрешение за носене, съхранение и употреба на огнестрелно оръжие № ***, валидно до 08.02.2022г., изд. от 01 РУ Бургас, пренася личното си оръжие марка „Вайкал", к.12, № *** без да е поставено в калъф. Описаното нарушение актосъставителят квалифицирал по чл.96, ал.4 от ЗОВВВПИ.

АУАН след съставянето му е бил подписан и предявен, нарушителят го е подписал АУАН без възражения и препис от акта му е бил връчен.

В тридневният срок от съставянето на АУАН, предвиден в разпоредбата на чл.44, ал.1 от ЗАНН, Д. П. Ш. не е депозирал писмени възражения пред административно наказващият орган.

Въз основа на така съставеният АУАН, Началникът на РУ на МВР Елхово - Георги Вълев на 26.10.2021 година, е издал обжалваното Наказателно постановление № 226/26.10.2021 година, срещу Д. П. Ш., с което за нарушение по чл.96, ал.4 от ЗОВВВПИ наложил на жалбоподателя административно наказание глоба в размер на 500.00 лв. на основание чл.190, ал.1 от ЗОВВВПИ.

Описанието на нарушението и правна му квалификация дадени в АУАН са били възпроизведени и в НП. НП е връчено на нарушителя на 04.11.2021 година, видно от

приложената към същото разписка. Жалбата е депозирана пред административно - наказващият орган на 11.11.2021 година.

От приложената към АНП Заповед рег. № 81213-595 от 26.05.2015 година на Министъра на МВР, се установява материалноправната компетентност на Началник РУ - Елхово към ОДМВР Ямбол да издава НП по ЗОБВВПИ. Видно от т.1.11 от същата Министърът на МВР е оправомощил на основание чл. 215, ал.2 от ЗОБВВПИ началниците на РУ в ОДМВР да издават наказателни постановления за нарушения по ЗОБВВПИ.

Изложената фактическа обстановка, съдът изведе като безспорно доказана, от свидетелските показания на разпитаните свидетели – актосъставителят З.С. и свидетелите по установяване на нарушението и по съставяне и предявяване на АУАН - А.А. и Г.П.П. и от писмените доказателства, съдържащи се в АНП, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира за достоверни по съдържанието си писмените доказателствени източници-неоспорени от страните. С тази правна преценка се възприемат изцяло с доверие и показанията на всички разпитани свидетелите, които са безпротиворечиви, систематизирани, взаимно допълващи се и в корелация с писмените доказателства, поради което съдът ги възприема за правдиви и обективно верни.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Подадената жалба е депозирана в преклузивния срок по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от легитимирано лице, поради което е процесуално допустима. Преценена по същество същата е неоснователна, за което съдебният състав привежда следващите правни аргументи.

Въз основа на извършената цялостна служебна проверка относно законосъобразността на атакуваното НП, съдът прие, че в производството по ангажиране на административно-наказателната отговорност на жалбоподателя не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, довело до ограничаване правото на защита на жалбоподателя.

При издаването на АУАН и НП са спазени предвидените от разпоредбите на чл. 34 от ЗАНН срокове.

АУАН е съставен в съответствие с чл. 40 от ЗАНН - в присъствието на нарушителя и в присъствието на двама свидетели, които е и свидетел по установяване на нарушението.

Спазени са и изискванията на чл. 43 от ЗАНН - Актът е подписан от съставителя и от свидетелите посочени в него, същият е бил предявен на нарушителя, за да се запознае със съдържанието му и го подпише. Препис от АУАН, след предявяването му е връчен на нарушителя по него.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП.

При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП - тези на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано точно и ясно, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Посочени са датата и мястото на извършване на нарушението, описано е нарушението със съставомерните му признаци, както и обстоятелствата, при които е било извършено, посочена е нарушената законова разпоредба. Писмени материали при проверката не са изземвани, а провереното разрешително е описано в АУАН. Действително в НП не са посочени доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение, това нарушение обаче не е съществено, тъй като не се отразява на правото на защита на наказания субект. Няма спор в теорията и съдебната практика, че правото на защита се осъществява срещу фактите, а не срещу изброени доказателства.

Съдържанието на АУАН и НП относно датата и мястото на нарушението и неговото описание е идентично, като изрично е посочено, че на визираните в тези два акта дата и

място, жалбоподателя е пренасял личното си оръжие без същото да е било поставено в калъф. Място на извършване на нарушението и в двата акта е идентично „с.М.Шарково, ул.“Д Б“. Посочени са марка, номер и калибър на оръжието, както и наличието на надлежно разрешение за пренасяне на оръжието. Тези конкретни факти са квалифицирани като нарушение по чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна, на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществени такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, съдът формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

Възраженията на жалбоподателя относими към съдържанието на НП относно принудителното събиране на глобата не подлежат на преценка в настоящото производство.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

С нормата на чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ законодателят е въвел изискване лицата, получили разрешение за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за ловни или спортни цели, да пренасят огнестрелното оръжие без поставени в него или в зарядното устройство боеприпаси, а барута и капсулите по чл. 6, ал. 5, т. 1 и 2 - разделно, като оръжието се пренася в затворен транспортен куфар, а дългоцевното оръжие може да се пренася и в калъф със заключващо устройство на спусъка.

От събраните по делото гласни доказателства и писмените такива, по категоричен и безспорен начин се установи, че на посочените в АУАН и НП дата, час и място, Д. П. Ш. е пренасял собственото си дългоцевно оръжие - ловна пушка марка „Байкал“, к.12, № ***, за което има издадено разрешение за носене и употреба № ***, валидно до 08.02.2022г., изд. от 01 РУ Бургас, без да е било поставено в калъф. Освен това, макар и да не е предмет на административно наказателното обвинение, се установи и че оръжието е пренасяно от Ш. без поставено заключващо устройство на спусъка. Изискванията на чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ, в последната хипотеза - при пренасянето на дългоцевното оръжие са кумулативни, оръжието следва да бъде пренасяно в калъф и със заключващо устройство на спусъка. Неизпълнението на което и да е от тези изисквания на Закона води до нарушаване на същия.

Деянието се установява по безспорен начин от разпита на свидетелите – очевидци на нарушението, като същите пряко са възприели, че ловната пушка се пренася на рамо без калъф. Самия жалбоподател не оспорва факта че е пренасял посоченото по - горе ловно оръжие, нито твърди да е било поставено в калъф. Твърденията му, че пушката е била с поставен заключващ механизъм се опровергават от свидетелските показания.

Налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и нарушената законова разпоредба, а приложената от административнонаказващия орган санкционна норма съответства на установеното нарушение.

Правилно АНО е наложил за това нарушение наказанието в предвиденият от Закона вид и фиксиран размер съгласно разпоредбата на чл.190, ал.1 от ЗОБВВПИ - глоба в размер на 500.00 лева и същото не подлежи на преценка.

В конкретният случай не се доказват изключителни или многобройни смекчаващи вината обстоятелства, които да сочат на една по-ниска степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обичайния случай на нарушения от същия вид. Следователно,

съобразно нормативно установения критерий за преценка наличието на маловажен случай, процесният не разкрива признаците на такъв. Предвид характера на нарушението и обществените отношения, които то засяга, както и липсата на такива смекчаващи вината обстоятелства, които да сочат, че деянието представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи от съответния вид, независимо, че обществената опасност на дееца не е висока, настоящият съдебен състав намира, че процесното нарушение на ЗОБВВПИ не съставлява маловажен случай. Задължението за спазването на правилата за съхранение и носене на огнестрелно оръжие важи спрямо всички лица, които са получили разрешение за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за ловни или спортни цели. Доводите на жалбоподателя, че оръжието е било без поставени в него боеприпаси и със заключен спусък и жалбоподателя не е създавал предпоставки за опасност, които съдът възприема като твърдения за наличие на смекчаващи отговорността обстоятелства не се възприемат от съда, тъй като се касае за нарушението, което е формално, неизискващо определен резултат. Следва да се посочи и че така соченото от жалбоподателя не се установява от събраните по делото доказателства.

Това формално нарушение не се отличава с някаква по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид, поради което няма основание за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Случаят не е маловажен.

Поради изложените по-горе съображения, съдът намира, че НП следва да бъде потвърдено изцяло като законосъобразно и правилно.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.2, т.5 от ЗАНН, Елховският районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като законосъобразно и правилно Наказателно постановление № 226 от 26.10.2021 г. издадено от Г В - Началника на РУ - Елхово при ОДМВР Ямбол, с което на Д. П. Ш., ЕГН ***** от гр.Бургас, ул. „Ц А" №62, е наложено административно наказание глоба в размер на 500.00 /петстотин/ лева на основание чл.190, ал.1 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия за извършено административно нарушение по чл.96, ал.4 от ЗОБВВПИ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване, чрез Районен съд - Елхово пред Административен съд Ямбол по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Елхово: _____